

Til Styrelsen for Vand- og Naturforvaltning samt Kystdirektoratet

Sagsnr.
2016-0330799

Sendt pr. mail til:

svana@svana.dk

kdi@kyst.dk

Dokumentnr.
2016-0330799-9

Hørings svar til forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Københavns Kommunes Økonomiudvalg har i sammenhæng med forslag til lov om ændring af lov om planlægning også behandlet forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse.

Københavns Kommune kan tilslutte sig intentionerne om at forenkle en række regler, der giver anledning til mange, ofte langvarige, sager og betydelig usikkerhed hos borgerne, uden at kunne siges at være af afgørende betydning for at beskytte natur- og landskabsværdier.

Kommunen vil gerne pege på et par punkter i det udsendte lovforslag, hvor det ikke synes at indfri intentionerne eller ikke vurderes at give en hensigtsmæssig regulering.

Lovforslagets intentioner om at lette adgangen til arealanvendelser, der kan øge borgernes glæde af egne arealer eller styrke turismen, er vanskelige at implementere i Københavns Kommune. Her er de arealer, der er omfattet af strandbeskyttelseslinjen jf. lovens § 15, stk. 2, ikke kendetegnet ved privat beboelse, og de er kun i meget ringe omfang faktisk strande (dele af Amager Strandpark). Ingen af arealerne er naturskabe, idet de alle er tilvejebragt ved opfyldning.

Ved den seneste udvidelse af strandbeskyttelseslinjen er arealer med stenkastninger, diger, anvendelse til tekniske anlæg, havneanlæg mv. i kommunen udpeget. Disse arealer vil nok kunne tjene lokale formål, men de er ikke velegnede til typiske strandaktiviteter, og de vurderes ikke at være eller kunne blive særligt attraktive for turismen.

Københavns Kommune skal derfor opfordre til, at lovforslagets § 15b, stk. 2, punkt 3, formuleres bredere, så også anvendelse til lokale aktiviteter for kommunens egne borgere, der ikke er konkret nævnt under punkt 1 og 2, eksplicit bliver tilladt.

Kommunens skal ligeledes opfordre til, at det i § 65, stk. 3, tydeliggøres, at faciliteter til rekreation og udflugter mv. for lokalområdet og kommunens egne borgere, og ikke kun turisme og ferieaktiviteter, generelt kan tillades, herunder også hvor disse faciliteter tilvejebringes af virksomheder.

**Københavns Rådhus,
Rådhuspladsen 1
1599 København V**

**Telefon
3366 2290**

**E-mail
EQ 5R@okf.kk.dk**

**EAN nummer
5798009800176**

www.kk.dk

Kommunen vil også anbefale, at adgangen til at etablere ”træfortove” og lignende konstruktioner for at lette adgangen for offentligheden og særligt for personer med funktionsnedsættelser som beskrevet i § 65, stk. 3, punkt 7, flyttes til § 15a, stk. 1, og således gøres umiddelbart tilladt, når der ikke er tale om naturlige strandbredder, men kunstigt skabte anlæg, f.eks. spunsvægge, stenkastninger og kunstige strande i øvrigt.

Lovforslagets bestemmelser om fritagelse for dispensation for en række nærmere oplyste forhold inden for strandbeskyttelseslinjen for eksisterende boliger og haver vurderes som nævnt at være stort set uden betydning for borgere i København. Til gengæld er bestemmelserne i lovens § 16 om sø- og åbeskyttelseslinjer af væsentlig betydning for en del borgere. Sø- og åbeskyttelseslinjerne i kommunen blev fastlagt i 1997 af den daværende Skov- og Naturstyrelse under inddragelse af kommunen. Beskyttelseslinjerne blev i denne forbindelse fastlagt således, at de i de fleste tilfælde forløber umiddelbart langs eksisterende bebyggelse på egen grund.

Lovforslagets § 16, stk. 3, gør det bl.a. muligt, at der i lovligt eksisterende haver placeres en terrasse i sammenhæng med beboelse, et mindre skur, et drivhus mv. uden dispensation fra naturbeskyttelsesloven. I Københavns Kommune er en væsentlig del af den berørte bebyggelse imidlertid etageboliger, hvorfor det vil være væsentligt, at loven eksplicit også kommer til at gælde integrerede bygningsdele over terræn som eksempelvis altaner og tagterrasser, således at borgerne her opnår de samme fordele, som borgere med adgang til at anlægge terrasser mv. på terræn.

Derudover bør bestemmelsen i såvel § 15a, stk. 4, som § 16, stk. 3, ikke kun omfatte eksisterende haver, men tillige de arealer inden for beskyttelseslinjerne, der senere tillægges ejendomme/bebyggelser, f.eks. som følge af vejnedlæggelse eller lignende.

Der har været praksis for, at faciliteter og anlæg for det almene friluftsliv knyttet til havet kunne opnå dispensation fra § 15, stk. 1, mens faciliteter og anlæg, der skulle benyttes af foreninger og institutioner med en afgrænset brugerreds, ikke havde samme adgang til undtagelse fra § 15, stk. 1. Lovforslagets § 65b lægger op til, at denne praksis til en vis grad ændres, men at dette ikke sker på en hensigtsmæssig måde.

Københavns Kommune finder det ikke tidssvarende at opretholde en skarp skelnen, sådan som der med lovforslagets § 65b, stk. 5, lægges op til. Adgangen til at kombinere faciliteter for almenheden med anlæg, der henvender sig til og drives af særlige grupper (f.eks. vinterbadere, kajakroere etc.), bør lettes, da grænserne mellem det

almene og det foreningsbaserede friluftsliv i dag ikke er skarpe. Der er talrige fordele ved tilstedeværelsen af faste brugere fra foreninger mv., idet de er med til at sikre ejerskab til og ”overvågning af” arealer og anlæg, således at trygheden styrkes, hærværk forebygges og skader opdages hurtigt. Samtidig kan der opnås ressourcebesparelser ved at et byggeri f.eks. rummer såvel offentlige toiletter og udstyr for livreddere som grejlokaler for en forening.

Københavns Kommune skal derfor anmode om, at § 65b ændres, således at lokalisering af faciliteter og anlæg for en afgrænset brugerkreds umiddelbart kan opnå de samme undtagelser som anlæg for det almene friluftsliv, dersom de placeres i tilknytning til faciliteter og andre anlæg for almenheden.

Med formuleringen af § 65b, stk. 5, punkt b, stilles der krav om, at ”mindre faciliteter” for klubber, foreninger og institutioner er omfattet af lokalplanpligt for at kunne opnå undtagelse fra § 15, stk. 1. Der fastlægges således i naturbeskyttelsesloven en lokalplanpligt for sådanne anlæg, og jf. bemærkningerne ligeledes, at der skal udlægges arealer til sådanne formål i kommuneplanen.

Det er efter Københavns Kommunes opfattelse hverken hensigtsmæssigt eller ønskeligt, at bestemmelser om form og indhold af kommuneplaner og lokalplaner optages i anden lovgivning end planloven. Med kravet om både dispensation og lokalplan skal der foretages en ressourcekrævende og langvarig dobbeltbehandling af sagerne, der i forhold til anlæggenes begrænsede omfang forekommer unødigt belastende. Det er Københavns Kommunes vurdering, at dette vil virke afskrækkende for de organisationer og institutioner, der søger at fremme befolkningens friluftsliv ved vandet.

Københavns Kommunes vil derfor foreslå, at § 65b, stk. 5, punkt b udgår af lovforslaget, således at spørgsmålet om, hvorvidt et anlæg er lokalplanpligtigt, fortsat afgøres efter planloven. Inddragelsen af berørte parter vil normalt være sikret gennem planlovens bestemmelser om landzonetilladelse, der i de fleste tilfælde vil være påkrævet, mens spørgsmålet om der er pligt til at udarbejde lokalplan vil være reguleret af planloven, og jf. dennes bestemmelser skulle afgøres konkret.

Såfremt det ønskes, at kommunerne lokalt får pligt til regulere sådanne faciliteter gennem planlægning, samtidig med at en statslig kontrol af omfang og karakter af disse faciliteter opretholdes, kunne der åbnes for, at undtagelser jf. § 65b kan gives, såfremt placeringsmuligheder for faciliteter og anlæg for foreninger og lign. indenfor strandbeskyttelseslinjen er udpeget i kommuneplanen og omfattet af bestemmelser om maksimalt bygningsomfang, -højde mv. jf. planlovens normale bestemmelser om bygningsregulering. Derved

vil staten via sin adgang til at sikre nationale interesser varetaget i kommuneplanlægningen samlet set kunne sikre hensynet til de frie kyststrækningers natur- og landskabsværdier.

Dersom kommunens bemærkninger giver anledning til opklarende spørgsmål, står Økonomiforvaltningen til rådighed for at besvare disse. Henvendelse kan ske til planchef Ingvar Sejr Hansen (ish@okf.kk.dk).

Dette høringssvar er godkendt i Københavns Kommunes Økonomiudvalg den 4. oktober 2016.

Med venlig hilsen

Søren Tegen Pedersen
Konst. adm. dir.